



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
VIII kadencja

**Druk nr 567**

**SPRAWOZDANIE**  
**KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

**o rządowym projekcie ustawy o działaniach  
antyterrorystycznych oraz o zmianie  
niektórych innych ustaw (druk nr 516).**

Sejm na 19. posiedzeniu w dniu 20 maja 2016 r. – na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu - skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 20 maja i 7 czerwca 2016 r.,

wnosi:

**W y s o k i S e j m** uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art.43 ust.3 Regulaminu Sejmu – przedstawia, na żądanie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) w art. 2 w pkt 7 po wyrazach „co do której istnieje” dodać wyraz „uzasadnione”;  
– **poseł T. Szymański**

2) w art. 6 ust. 3 nadać brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji gromadzonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1;
- 2) sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 1;

3) tryb przekazywania podmiotom oraz służbom specjalnym, o których mowa w art. 5 ust. 1, informacji z wykazu, o którym mowa w ust. 1.”;

– **poseł T. Szymański**

3) w art. 9 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. W celu rozpoznawania, zapobiegania lub zwalczania przestępstw o charakterze terrorystycznym Sąd Okręgowy w Warszawie na pisemny wniosek Szefa ABW może, w drodze postanowienia, zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych na informatycznych nośnikach danych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.”;

– **poseł T. Szymański**

4) w art. 9 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. W celu rozpoznawania, zapobiegania lub zwalczania przestępstw o charakterze terrorystycznym Szef ABW za zgodą sądu może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych na informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.”;

– **poseł M. Suchoń**

**Uwaga: wniosek nr 4 należy głosować łącznie z wnioskiem nr 5**

5) w art. 9 dodać ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W uzasadnionych przypadkach, Szef ABW może zarządzić prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 1 a następnie w terminie do 14 dni zobowiązany jest uzyskać zgodę sądu na prowadzenie tych czynności.”;

– **poseł M. Suchoń**

6) w art. 10 po ust. 5 dodać ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Obrazy, profile DNA i dane, o których mowa w ust. 1, wizerunki i informacje, o których mowa w ust. 2, przetwarzane przez okres, w którym są one niezbędne do realizacji ustawowych zadań, przy czym, nie rzadziej niż co 3 lata, dokonuje się weryfikacji potrzeby dalszego ich przetwarzania.

7. W przypadku gdy w wyniku weryfikacji ustalono, że dalsze przetwarzanie obrazów, profili DNA i danych, o których mowa w ust. 1, wizerunków i informacji, o których mowa w ust. 2 nie jest niezbędne dla realizacji ustawowych zadań, podlegają one niezwłóchnemu, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia weryfikacji, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.”;

– **poseł M. Wójcik**

7) art. 21 nadać brzmienie:

„Art. 21. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa ABW lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, na czas obowiązywania tego stopnia, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego.

2. Niezwłócznie po ogłoszeniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1 wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, wprowadza zakaz przeprowadzenia imprezy masowej lub przerywa imprezę masową, w trybie określonym odpowiednio w art. 34 albo art. 34a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2139) w odniesieniu do wszystkich imprez masowych w czasie obowiązywania stopnia alarmowego i na obszarze jego obowiązywania w części objętej właściwością miejscową wojewody.

3. Od decyzji wydanej przez wojewodę na podstawie ust. 2 przysługują odpowiednie środki odwoławcze określone w przepisach ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.”;

– **poseł M. Wójcik**

8) w art. 22 ust. 3 nadać brzmienie:

„3. Postanowienie o użyciu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w ust.1, wydaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, określający zakres i formę pomocy.”;

– **poseł M. Suchoń**

**Uwaga: wniosek nr 8 należy głosować łącznie z wnioskami nr 9–13**

9) w art. 22 dodać ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może zmienić lub uchylić postanowienie, o którym mowa w ust. 3.”;

– **poseł M. Suchoń**

10) w art. 22 dodać ust. 3b w brzmieniu:

„3b. O wydaniu, zmianie lub uchyleniu postanowienia Prezydent niezwłocznie informuje posłów i senatorów za pośrednictwem Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.”;

– **poseł M. Suchoń**

11) w art. 22 dodać ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Postanowienie ogłaszane jest w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.”;

– **poseł M. Suchoń**

12) w art. 22 ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku uchylenia postanowienia, o którym mowa w ust. 3, przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, uchwałę Sejmu w tej sprawie niezwłocznie ogłasza się w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.”;

– **poseł M. Suchoń**

13) w art. 22 w ust. 4 zdaniu wstępnemu nadać brzmienie:

„Postanowienie, o którym mowa w ust. 3, określa:”;

– **poseł M. Suchoń**

14) w art. 22 ust. 8 nadać brzmienie:

„8. Oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji w zakresie dowodzenia operacją podlegają kierującemu działaniami.”;

– **poseł A. M. Siarkowska**

15) skreślić art. 23;

– **poseł M. Suchoń**

16) skreślić art. 25;

– **poseł M. Suchoń**

17) w art. 38 w pkt 6, w art. 32a dodać ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Ocenie bezpieczeństwa nie podlegają elementy i urządzenia sieci teleinformatycznej będące w użytkowaniu prywatnym oraz elementy i urządzenia sieci teleinformatycznej, których użytkownikiem są jednostki inne niż określone w ust. 1.”;

– **poseł M. Suchoń**

18) w art. 38 w pkt 6, w art. 32a dodać ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, może zaskarżyć do sądu decyzję Szefa ABW o przeprowadzeniu testów, w zakresie celowości i zakresu decyzji oraz może zaskarżyć zakres i rodzaj planowanych do przeprowadzenia w ramach oceny bezpieczeństwa

testów bezpieczeństwa. Do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia testów bezpieczeństwa nie przeprowadza się.”;

– **poseł M. Suchoń**

19) w art. 38 w pkt 6, w art. 32a ust. 9 nadać brzmienie:

„9. Informacje uzyskane przez ABW w wyniku przeprowadzania oceny bezpieczeństwa stanowią tajemnicę prawnie chronioną i nie mogą być wykorzystane do innych celów oraz podlegają one niezwłocznemu, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.”;

– **poseł M. Suchoń**

20) w art. 38 w pkt 7, w art. 34 dodać ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Jednostka organizacyjna ABW będąca odbiorcą informacji, o której mowa w ust. 2 w sposób określony w ust. 2a zapewnia dla tej informacji odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał.”;

– **poseł M. Suchoń**

**Uwaga: wniosek nr 20 należy głosować łącznie z wnioskiem nr 21**

21) w art. 38 w pkt 7, w art. 34 dodać ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Informacje, o których mowa w ust. 2b, przechowywane są bezterminowo.”;

– **poseł M. Suchoń**

22) skreślić art. 43;

– **poseł A. M. Siarkowska**

23) w art. 60 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Do dnia 30 czerwca 2019 r. abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych danych, o których mowa w art. 60b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 43 i potwierdzenia ich w sposób, o którym mowa w art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 43.”;

– **poseł M. Suchoń**

**Uwaga: wniosek nr 23 należy głosować łącznie z wnioskiem nr 25**

24) w art. 60 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Do dnia 1 lutego 2018 r. abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych danych, o których mowa w art. 60b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 43 i potwierdzenia ich w sposób, o którym mowa w art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 43.”;

– **poseł M. Wójcik**

25) art. 65 nadać brzmienie:

„**Art. 65.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 43, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.”;

– **poseł M. Suchoń**

26) art. 65 nadać brzmienie:

„Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 43, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”.

– **poseł M. Wójcik**

Warszawa, dnia 7 czerwca 2016 r.

Sprawozdawca

/-/ Jarosław Krajewski

Przewodniczący Komisji

/-/ Arkadiusz Czartoryski

Projekt

**U S T A W A**

z dnia

**o działaniach antyterrorystycznych<sup>1)</sup>**

Rozdział 1

**Przepisy ogólne**

**Art. 1.** Ustawa określa zasady prowadzenia działań antyterrorystycznych oraz współpracy między organami właściwymi w zakresie prowadzenia tych działań.

**Art. 2.** Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) działaniach antyterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania organów administracji publicznej polegające na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowaniu w przypadku wystąpienia takich

---

<sup>1)</sup> Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 18 marca 2016 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016.

- zdarzeń oraz usuwaniu ich skutków, w tym odtwarzaniu zasobów przeznaczonych do reagowania na nie;
- 2) działaniach kontrterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.<sup>2)</sup>), prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub wolności osób lub mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania;
  - 3) infrastrukturze administracji publicznej – należy przez to rozumieć systemy oraz obiekty niezbędne dla zapewnienia bezpiecznego i ciągłego funkcjonowania organów administracji publicznej;
  - 4) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć infrastrukturę krytyczną, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266);
  - 5) Ministrze Koordynatorze Służb Specjalnych – należy przez to rozumieć Ministra – Członka Rady Ministrów, którego zakres działania, wyznaczony na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064), obejmuje zadania związane z działalnością służb specjalnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437);
  - 6) miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć przestrzeń otwartą lub zamkniętą, w której nastąpiło zdarzenie o charakterze terrorystycznym lub w której wystąpił lub miał wystąpić jego skutek, oraz przestrzeń, w której występują zagrożenia związane ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym;

---

<sup>2)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

7) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, co do której istnieje podejrzenie, że powstała na skutek przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub zagrożenie zaistnienia takiego przestępstwa.

**Art. 3.** 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej „Szefem ABW”, odpowiada za zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za przygotowanie do podejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz odtwarzanie zasobów przeznaczonych do reagowania na te zdarzenia.

## Rozdział 2

### **Działania antyterrorystyczne zapobiegające zdarzeniom o charakterze terrorystycznym**

**Art. 4.** 1. Organy administracji publicznej, właściciele i posiadacze obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej współpracują z organami, służbami i instytucjami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego przy realizacji działań antyterrorystycznych.

2. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują niezwłocznie Szefowi ABW będące w ich posiadaniu informacje dotyczące zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej, w tym zagrożeń dla funkcjonowania systemów i sieci energetycznych, wodno-kanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz teleinformatycznych istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa.

3. W przypadku powzięcia informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym zagrażającego infrastrukturze administracji publicznej lub infrastrukturze krytycznej, życiu lub zdrowiu ludzi, mieniu w znacznych rozmiarach, dziedzictwu narodowemu lub środowisku, Szef ABW może wydawać polecenia organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 7, zagrożonym tymi zdarzeniami, mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom, ich usunięcie albo minimalizację, oraz przekazywać

im informacje niezbędne do tego celu. Organy i podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, informują Szefa ABW o podjętych działaniach w tym zakresie.

4. Szef ABW o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 3, informuje niezwłocznie Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

**Art. 5.** 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w art. 6 ust. 1, przez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i Ministrem Obrony Narodowej oraz po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, określi, w drodze rozporządzenia, katalog incydentów o charakterze terrorystycznym, uwzględniając potrzebę klasyfikacji informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty i służby specjalne, o których mowa w ust. 1, przekazują Szefowi ABW, niezwłocznie po uzyskaniu, informacje służące realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowane zgodnie z katalogiem incydentów o charakterze terrorystycznym.

**Art. 6.** 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych, prowadzi wykaz zawierający informacje o:

- 1) osobach podejmujących działalność na rzecz organizacji terrorystycznych lub organizacji związanych z działalnością terrorystyczną lub członkach tych organizacji;
- 2) poszukiwanych osobach prowadzących działalność terrorystyczną lub osobach podejrzewanych o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym, wobec których w Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane zarządzenie o

zatrzymaniu, poszukiwaniu lub postanowienie o poszukiwaniu listem gończym, a także poszukiwanych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania;

- 3) osobach, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą prowadzić działania zmierzające do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym o osobach stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;
- 4) osobach uczestniczących w szkoleniach terrorystycznych lub podejmujących podróż w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

2. Szef ABW, stosownie do potrzeb, przekazuje informacje, o których mowa w art. 5 ust. 3, oraz informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, także w postaci bieżących analiz stanu zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym:

- 1) podmiotom i służbom specjalnym, o których mowa w art. 5 ust. 1,
  - 2) innym organom administracji publicznej
- w zakresie ich właściwości.

3. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych:

- 1) zakres informacji gromadzonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1;
- 2) sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) tryb przekazywania podmiotom oraz służbom specjalnym, o których mowa w art. 5 ust. 1, informacji z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

**Art. 7.** Szef ABW przekazuje niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, informacje mogące mieć istotne znaczenie dla zapobiegania zdarzeniom o charakterze terrorystycznym. Przepis art. 18 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu stosuje się odpowiednio.

**Art. 8. 1.** W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje:

- 1) czynności operacyjno-rozpoznawcze podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, przez Policję, Straż

Graniczną, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i Żandarmerię Wojskową oraz

- 2) czynności obserwowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych, obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom podejmowane przez funkcjonariuszy celnych
- dotyczące zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

2. Szef ABW może wydawać podmiotom i służbom specjalnym, o których mowa w ust. 1, zalecenia mające na celu usunięcie bądź minimalizację zaistniałego zagrożenia terrorystycznego.

**Art. 9.** 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania lub zwalczania przestępstw o charakterze terrorystycznym Szef ABW może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawnie prowadzenie czynności polegających na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych na informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia nieodpłatnie warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwaną dalej „ABW”, czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną, będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz.

584, z późn. zm.<sup>3)</sup>), zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW czynności, o których mowa w ust. 1, stosownie do posiadanej infrastruktury.

4. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem Szef ABW niezwłocznie przekazuje Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, oraz Prokuratorowi Generalnemu. Prokurator Generalny może nakazać zaprzestanie czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być przedłużane na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

6. Szef ABW informuje Prokuratora Generalnego o wynikach czynności, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tych czynności, przedstawiając zebrane w ich toku materiały.

7. Szef ABW przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. Prokurator Generalny podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych materiałów. Przepisy art. 238 § 3–5 oraz art. 239 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.<sup>4)</sup>) stosuje się odpowiednio.

8. Prokurator Generalny zarządza zniszczenie materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa albo nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.

9. Szef ABW dokonuje niezwłocznie komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 8. O zniszczeniu materiałów Szef ABW powiadamia Prokuratora Generalnego.

---

<sup>3)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352 i 615.

<sup>4)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

**Art. 10.** 1. Funkcjonariusze ABW, Policji i Straży Granicznej są uprawnieni do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy lub nieinwazyjnego pobierania materiału biologicznego w celu oznaczenia profilu DNA osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby lub
- 2) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub
- 5) osoba mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym.

2. Organ, który pobrał obraz linii papilarnych lub utrwalił wizerunek twarzy, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji:

- 1) obraz linii papilarnych lub wizerunku twarzy;
- 2) dane osobowe osoby, której pobrano obraz linii papilarnych lub utrwalono wizerunek;
- 3) informację o podstawie prawnej pobrania obrazu linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

3. Organ, który pobrał materiał biologiczny, przekazuje go do właściwego laboratorium kryminalistycznego w celu oznaczenia profilu DNA.

4. Właściwe laboratorium kryminalistyczne przekazuje Komendantowi Głównemu Policji:

- 1) oznaczony profil DNA;
- 2) dane osobowe osoby, od której pobrano materiał biologiczny;

- 3) informację o podstawie prawnej pobrania materiału biologicznego.
5. Komendant Główny Policji:
- 1) włącza przekazane obrazy, oznaczone profile DNA, dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 4 pkt 2 oraz informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i ust. 4 pkt 3, do baz danych Policji;
  - 2) zapewnia dostęp do przekazanych obrazów, wizerunków, informacji i danych organom wymienionym w ust. 1 oraz umożliwia ich przetwarzanie i aktualizację przez te organy na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań.
6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb:
- 1) pobierania obrazów linii papilarnych, materiału biologicznego oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 2) przekazywania Komendantowi Głównemu Policji pobranych obrazów linii papilarnych i wizerunków twarzy oraz oznaczonych profili DNA, a także danych i informacji określonych w ust. 2 i ust. 4
- uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego pobierania obrazów linii papilarnych, materiału biologicznego oraz utrwalania wizerunku twarzy, wiernego zobrazowania linii papilarnych, profilu DNA i wizerunków twarzy oraz niezwłocznego ich przekazania.

**Art. 11.** W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW może nieodpłatnie uzyskać dostęp do:

- 1) danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez:
  - a) podmioty oraz służby specjalne, o których mowa w art. 5 ust. 1,
  - b) ministrów kierujących działami administracji rządowej,
  - c) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
  - d) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
  - e) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego,
  - f) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
  - g) Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
  - h) Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
  - i) Komisję Nadzoru Finansowego,
  - j) Głównego Geodetę Kraju,

- k) jednostki samorządu terytorialnego,
  - l) Prokuratora Generalnego
- oraz jednostki organizacyjne im podległe lub przez nie nadzorowane,
- 2) obrazu zdarzeń rejestrowanego przez urzędnika rejestrującego obraz umieszczone w obiektach użyteczności publicznej, przy drogach publicznych i innych miejscach publicznych oraz otrzymywać nieodpłatnie kopię zarejestrowanego zapisu tego obrazu
- z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

**Art. 12.** 1. W przypadku wprowadzenia w trybie art. 16 ust. 1 drugiego stopnia alarmowego lub stopnia wyższego dokonuje się sprawdzenia zabezpieczeń obiektów na obszarze objętym stopniem alarmowym. Sprawdzenie zabezpieczeń przeprowadza:

- 1) Policja – w obiektach infrastruktury krytycznej;
- 2) Żandarmeria Wojskowa – w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

2. Szef ABW, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może wydać Policji zalecenie szczególnego zabezpieczenia poszczególnych obiektów uwzględniające rodzaj zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

**Art. 13.** 1. W celu realizacji obowiązku zapewnienia telekomunikacji, o którym mowa w art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.<sup>5)</sup>), przez zapewnienie łączności, w szczególności z numerami alarmowymi, w związku z wydarzeniami, w szczególności imprezami masowymi lub zgromadzeniami, podczas których może wystąpić zdarzenie o charakterze terrorystycznym albo zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego, operator telekomunikacyjny jest uprawniony, a na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji lub organu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo i porządek publiczny obowiązany, do instalowania, na okres nie

---

<sup>5)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

dłuższy niż 30 dni, także na obiektach budowlanych niezwiązanych trwale z gruntem, tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji lub organ odpowiedzialny za bezpieczeństwo i porządek publiczny, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę informacje operatorów telekomunikacyjnych dotyczące możliwości zabezpieczenia łączności w szczególności z numerami alarmowymi, w związku z wydarzeniami, w szczególności imprezami masowymi lub zgromadzeniami, podczas których może wystąpić zdarzenie o charakterze terrorystycznym albo zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego, oraz przewidywane koszty instalowania tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej.

3. Instalowanie tymczasowych instalacji, o których mowa w ust. 1, nie wymaga pozwolenia na budowę, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290), lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 tej ustawy.

4. Przystąpienie do eksploatacji instalacji, o których mowa w ust. 1, jest możliwe po doręczeniu właściwemu organowi ochrony środowiska zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.<sup>6)</sup>), wraz z wynikami pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 tej ustawy, potwierdzającymi utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej poziomów dopuszczalnych.

5. Na rzecz operatora telekomunikacyjnego, który instaluje tymczasową instalację, nieruchomość można obciążyć służebnością polegającą na tym, że może on zainstalować tymczasową instalację i korzystać w okresie, o którym mowa w ust. 1, z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem urządzeń, o których mowa w ust. 1.

---

<sup>6)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662, z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223, 1434, 1593, 1688, 1936 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266.

6. Jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności, o której mowa w ust. 5, operator telekomunikacyjny składa wniosek do właściwego miejscowo starosty o ustanowienie służebności.

7. Starosta, w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązuje do ustanowienia służebności na okres, o którym mowa w ust. 1. Starosta wydaje decyzję nie później niż w terminie 7 dni, licząc od dnia złożenia wniosku.

8. Decyzji, o której mowa w ust. 7, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Służebność wygasa najpóźniej z upływem okresu, o którym mowa w ust. 1.

10. Po wygaśnięciu służebności na operatorze telekomunikacyjnym ciąży obowiązek usunięcia tymczasowej instalacji.

11. Z tytułu służebności oraz za szkody powstałe w wyniku zajęcia nieruchomości przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, a operatorem telekomunikacyjnym, któremu udostępniono nieruchomość. Jeżeli do uzgodnienia nie dojdzie w terminie 30 dni, licząc od dnia, w którym upłynął termin udostępnienia nieruchomości, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania.

12. Organem wyższego stopnia w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 7, jest wojewoda.

**Art. 14.** 1. Podmioty i służby specjalne, o których mowa w art. 5 ust. 1, w porozumieniu z Szefem ABW, mogą oddelegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych, a także żołnierzy wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego do pracy lub służby w ABW w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, na zasadach określonych w porozumieniu zawartym między kierownikiem podmiotu oddelegowującego a Szefem ABW.

2. Do oddelegowania pracowników do pracy w ABW nie stosuje się art. 42 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.<sup>7)</sup>).

---

<sup>7)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb oddelegowania pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza, a także miejsce oraz charakter i zakres zadań służbowych wykonywanych przez oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza,
  - 2) sposób wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenie albo wynagrodzenie i należności wypłacane przez ABW oraz jednostkę organizacyjną, z której pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz został oddelegowany
- uwzględniając potrzebę efektywnego organizowania wykonywania obowiązków służbowych przez oddelegowanych pracowników, funkcjonariuszy i żołnierzy.

### Rozdział 3

#### **Stopnie alarmowe**

**Art. 15.** 1. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych:

- 1) pierwszy stopień alarmowy (stopień ALFA);
- 2) drugi stopień alarmowy (stopień BRAVO);
- 3) trzeci stopień alarmowy (stopień CHARLIE);
- 4) czwarty stopień alarmowy (stopień DELTA).

2. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów teleinformatycznych wchodzących w skład infrastruktury krytycznej albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych CRP:

- 1) pierwszy stopień alarmowy CRP (stopień ALFA–CRP);
- 2) drugi stopień alarmowy CRP (stopień BRAVO–CRP);
- 3) trzeci stopień alarmowy CRP (stopień CHARLIE–CRP);
- 4) czwarty stopień alarmowy CRP (stopień DELTA–CRP).

3. Pierwszy stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, można wprowadzić w przypadku uzyskania informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, którego rodzaj i zakres jest trudny do przewidzenia.

4. Drugi stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2, można wprowadzić w przypadku zaistnienia zwiększonego i przewidywalnego zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, jednak konkretny cel ataku nie został zidentyfikowany.

5. Trzeci stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, można wprowadzić w przypadku:

- 1) wystąpienia zdarzenia potwierdzającego prawdopodobny cel ataku o charakterze terrorystycznym, godzącego w:
  - a) bezpieczeństwo lub porządek publiczny albo
  - b) bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej, albo
  - c) bezpieczeństwo innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego potencjalne zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym, którego skutki mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Czwarty stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 oraz w ust. 2 pkt 4, można wprowadzić w przypadku:

- 1) wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym powodującego zagrożenie:
  - a) bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo
  - b) bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, albo
  - c) bezpieczeństwa innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 2) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

3) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym, które ma być wymierzone w obywateli polskich przebywających za granicą lub w instytucje polskie albo polską infrastrukturę mieszczące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a zebrane informacje wskazują jednocześnie na nieuchronność takiego zdarzenia.

7. Wyższy albo niższy stopień alarmowy i stopień alarmowy CRP mogą być wprowadzone z pominięciem stopni pośrednich.

8. Stopnie wymienione w ust. 1 i 2 mogą być wprowadzane rozdzielnie lub łącznie.

9. W przypadku wprowadzenia różnych stopni alarmowych i różnych stopni alarmowych CRP należy wykonać zadania przewidziane dla stopnia wyższego.

10. Stopnie alarmowe i stopnie alarmowe CRP odwołuje się niezwłocznie po minimalizacji zagrożenia lub skutków zdarzenia będącego przesłanką do ich wprowadzenia.

**Art. 16.** 1. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa ABW, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) na obszarze jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 3) na obszarze określonym w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 4) dla określonych obiektów jednostek organizacyjnych administracji publicznej, prokuratury, sądów lub innych obiektów infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej;
- 5) w przypadku gdy skutki zdarzenia o charakterze terrorystycznym mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą Rzeczypospolitej Polskiej lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej innych niż placówki zagraniczne

Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.<sup>8)</sup>).

2. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Szefa Agencji Wywiadu, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw zagranicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) dla określonych placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej;
- 2) w odniesieniu do systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw zagranicznych.

3. Prezes Rady Ministrów niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP.

4. Wprowadzenie stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP stanowi podstawę do realizacji przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego:

- 1) przedsięwzięć określonych przepisami wydanymi na podstawie ust. 5 albo 6, wynikających z ich kompetencji ustawowych;
- 2) przedsięwzięć i procedur zarządzania kryzysowego, jeżeli zostały przewidziane dla danego stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w związku z wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym i nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 albo 6.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych w ramach kompetencji ustawowych przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego w poszczególnych stopniach alarmowych wprowadzanych w trybie ust. 1 i stopniach alarmowych CRP, mając na

---

<sup>8)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 2703, z 2006 r. poz. 1217, 1218 i 1600, z 2008 r. poz. 1505, z 2009 r. poz. 1277, z 2015 r. poz. 1220 i 1274 oraz z 2016 r. poz. 34.

uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej w poszczególnych stopniach alarmowych lub stopniach alarmowych CRP wprowadzanych w trybie ust. 2, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

**Art. 17.** 1. W przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w trybie art. 16 ust. 1 Szef ABW powołuje sztab koordynacyjny, w skład którego wchodzi przedstawiciele wyznaczeni przez służby specjalne oraz podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1.

2. Szef ABW może powołać do udziału w pracach sztabu koordynacyjnego, w zależności od rodzaju zdarzenia o charakterze terrorystycznym, przedstawicieli innych organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, oraz przedstawiciela Prokuratora Generalnego, wyznaczonych przez te organy.

3. Do zadań sztabu koordynacyjnego należy rekomendowanie zmiany lub odwołania stopnia alarmowego oraz form i zakresu współdziałania służb i organów wchodzących w skład sztabu koordynacyjnego i biorących udział w jego pracach.

#### Rozdział 4

#### **Działania antyterrorystyczne na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w tym działania kontrterrorystyczne**

**Art. 18.** Kierującym działaniami antyterrorystycznymi podejmowanymi przez właściwe służby lub organy w ramach ich ustawowych zadań na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zwanym dalej „kierującym działaniami”, jest:

- 1) wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – przez właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji funkcjonariusz Policji, w szczególności w przypadku obecności na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym innych służb i organów;

2) wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej żołnierz Żandarmerii Wojskowej, w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

**Art. 19.** 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych, we współpracy z Ministrem Koordynatorem Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zdarzeń, o których mowa w ust. 2.

2. Minister Obrony Narodowej, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko personelowi lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wykonując zadanie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, minister właściwy do spraw zagranicznych albo Minister Obrony Narodowej może w szczególności żądać od właściwych służb i organów przedstawienia informacji, sprawozdań i wariantów proponowanych rozwiązań, a także konsultowania z nim podejmowanych działań.

**Art. 20.** 1. Jeżeli jest to uzasadnione sytuacją na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, kierujący działaniami, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa osób i mienia, może, w zakresie oraz na czas niezbędny do skutecznego prowadzenia działań antyterrorystycznych:

- 1) zarządzić ewakuację osób lub mienia z miejsca zdarzenia o charakterze terrorystycznym i z jego otoczenia do wskazanego miejsca, obiektu lub obszaru;
- 2) wstrzymać albo ograniczyć ruch pieszych, a także wprowadzić zakaz przebywania osób postronnych w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego pobliżu;

- 3) wstrzymać albo ograniczyć ruch pojazdów w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub w jego otoczeniu, a także kursowanie środków publicznego transportu zbiorowego w porozumieniu z organem kierującym ruchem tych środków transportu albo skierować pojazd w określone miejsce;
- 4) zażądać od organu kierującego ruchem kolejowym wstrzymania albo ograniczenia ruchu kolejowego w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub w jego otoczeniu albo zatrzymania pojazdu kolejowego lub skierowania go w określone miejsce;
- 5) zażądać od organu kierującego ruchem jednostek pływających wstrzymania albo ograniczenia ruchu jednostek pływających w porcie lub akwenu będącym miejscem zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub akwenu sąsiadującym z nimi albo zatrzymania jednostki pływającej lub skierowania jej w określone miejsce;
- 6) zażądać od organu kierującego ruchem lotniczym wstrzymania albo ograniczenia ruchu lotniczego na lotnisku będącym miejscem zdarzenia o charakterze terrorystycznym;
- 7) żądać nieodpłatnego korzystania z nieruchomości lub nieodpłatnego przejęcia do używania ruchomości, w tym środków transportu, a także przedmiotów i urządzeń, koniecznych do przeprowadzenia działań kontrterrorystycznych;
- 8) żądać udzielenia pomocy od instytucji, organizacji, przedsiębiorców i osób fizycznych lub wydawać im polecenia inne niż określone w pkt 1–7, zmierzające do minimalizacji lub usunięcia skutków zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zapobieżenia powstaniu kolejnych zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub wykrycia i ujęcia osób odpowiedzialnych za spowodowanie tych zdarzeń.

2. Instytucje, organizacje, przedsiębiorcy i osoby fizyczne są obowiązani wykonać skierowane do nich polecenia i żądania kierującego działaniami wymienione w ust. 1.

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność cywilną za szkody wyrządzone wykorzystaniem uprawnień określonych w ust. 1 pkt 7 i 8 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 lutego 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585).

**Art. 21.** 1. Po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa ABW lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, na czas obowiązywania tego stopnia, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego, o czym niezwłocznie informuje Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, którzy przekazują tę informację odpowiednio posłom i senatorom.

2. Niezwłocznie po ogłoszeniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) organ gminy wydaje decyzję o zakazie zgromadzenia albo o rozwiązaniu zgromadzenia, w trybie określonym odpowiednio w art. 15 albo art. 20 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1485),
- 2) wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, wprowadza zakaz przeprowadzenia imprezy masowej lub przerywa imprezę masową, w trybie określonym odpowiednio w art. 34 albo art. 34a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2139)

– w odniesieniu do wszystkich zgromadzeń oraz imprez masowych w czasie obowiązywania stopnia alarmowego i na obszarze jego obowiązywania w części objętej właściwością miejscową organu administracji publicznej.

3. Od decyzji wydanych przez właściwe organy administracji publicznej na podstawie ust. 2 przysługują odpowiednie środki odwoławcze określone w przepisach ustaw wymienionych w ust. 2.

**Art. 22.** 1. W przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego w trybie art. 16 ust. 1, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, stosownie do ich przygotowania specjalistycznego, posiadanego sprzętu i uzbrojenia oraz zaistniałych potrzeb.

2. Przygotowanie do użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności rozpoczęcie planowania, pozyskiwania informacji i współpracy z organami administracji publicznej, może nastąpić po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego i przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3.

3. Decyzję o użyciu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej niepodlegającą ogłoszeniu, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wydaje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych określający zakres i formę pomocy. Minister Obrony Narodowej informuje niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów o wydaniu decyzji.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, określa:

- 1) skład oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy, oraz ich zadania i liczebność;
- 2) obszar, na jakim oddziały i pododdziały, które mają być użyte do pomocy, będą wykonywały zadania oraz czas ich wykonywania;
- 3) ewentualne ograniczenia dotyczące użycia posiadanych środków własnych będących w wyposażeniu oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy.

5. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może wydać postanowienie o zmianie lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 3.

6. Oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji mogą użyć i wykorzystać środki przymusu bezpośredniego i broń palną na zasadach przewidzianych dla żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

7. Oddziały i pododdziały Wojsk Specjalnych użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji mogą użyć i wykorzystać w działaniach kontrterrorystycznych środki przymusu bezpośredniego i broń palną w sposób przewidziany w art. 3 ust. 2a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.<sup>9)</sup>), z zastrzeżeniem dopuszczalności użycia broni palnej w przypadkach określonych w art. 23 ust. 1.

8. Oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji pozostają w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

---

<sup>9)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1220, 1224, 1830, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178.

9. Organem koordynującym działania podejmowane przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze jednego województwa;
- 2) Komendant Główny Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze większym niż jedno województwo.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, mając na uwadze ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

**Art. 23. 1.** W ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka lub do uwolnienia zakładnika, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi lub uwolnienie zakładnika w inny sposób nie jest możliwe, dopuszcza się, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych, użycie broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu albo biorącej lub przetrzymującej zakładnika, którego skutkiem może być śmierć lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby, zwane dalej „specjalnym użyciem broni”.

2. Specjalne użycie broni odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199), z zastrzeżeniem odrębności przewidzianych w niniejszym artykule oraz w art. 22 ust. 7.

3. Do specjalnego użycia broni nie stosuje się przepisów art. 7 ust. 1 i art. 48 ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Specjalne użycie broni może być dokonane przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej lub żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzących w

skład grupy wykonującej działania kontrterrorystyczne, zwanej dalej „grupą kontrterrorystyczną”.

5. Decyzję o dopuszczalności specjalnego użycia broni może podjąć oraz cofnąć kierujący działaniami. Kierujący działaniami niezwłocznie przekazuje decyzję dowódcy grupy kontrterrorystycznej oraz informuje o podjętej decyzji organ wyznaczający kierującego działaniami.

6. Po otrzymaniu decyzji o dopuszczalności specjalnego użycia broni dowódca grupy kontrterrorystycznej może wydać rozkaz specjalnego użycia broni przez funkcjonariuszy lub żołnierzy grupy kontrterrorystycznej, określając cel i sposób specjalnego użycia broni.

7. Specjalne użycie broni dokumentuje dowódca grupy kontrterrorystycznej, który niezwłocznie po zakończeniu działań kontrterrorystycznych sporządza, stosując odpowiednio art. 54 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 2, protokół specjalnego użycia broni i przekazuje go kierującemu działaniami.

**Art. 24.** 1. Działania antyterrorystyczne na zasadach określonych w ustawie, mogą być prowadzone również poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na akwenach w polskiej strefie odpowiedzialności SAR, zgodnie z Międzynarodową konwencją o poszukiwaniu i ratownictwie morskim sporządzoną w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r. (Dz. U. z 1988 r. poz. 184 i 185).

2. Służby ratownicze, w tym Państwowa Straż Pożarna, prowadzą w zakresie swoich kompetencji działania w polskiej strefie odpowiedzialności SAR zmierzające do usunięcia skutków zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w tym zakresie współdziałają ze sobą oraz ze służbami prowadzącymi działania antyterrorystyczne.

## Rozdział 5

### **Przepisy szczególne dotyczące postępowania przygotowawczego**

**Art. 25.** 1. W przypadku podejrzenia lub usiłowania popełnienia albo przygotowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzewanej, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, prokurator może postanowić o:

- 1) przeprowadzeniu przeszukania pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze,

2) zatrzymaniu osoby podejrzewanej

– jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzewana lub wymienione rzeczy na tym obszarze się znajdują.

2. W celu znalezienia rzeczy wymienionych w ust. 1 można też dokonać przeszukania znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze osób, ich odzieży i podręcznych przedmiotów.

3. Przeszukania i zatrzymania, o których mowa w ust. 1 i 2, można dokonać o każdej porze doby.

4. Postanowienie prokuratora należy okazać osobie, u której przeszukanie ma być przeprowadzone.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do przeszukania i zatrzymania stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

**Art. 26.** 1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, postanowienie o przedstawieniu zarzutów można sporządzić na podstawie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym czynności, o których mowa w art. 9.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 14 dni. Samoistną przesłanką zastosowania tymczasowego aresztowania jest uprawdopodobnienie popełnienia, usiłowania lub przygotowania do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

3. Tymczasowe aresztowanie można przedłużyć na zasadach określonych w art. 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do tymczasowego aresztowania stosuje się przepisy rozdziału 28 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

## Rozdział 6

### Zmiany w przepisach

**Art. 27.** W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.<sup>10)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:  
„3a) prowadzenie działań kontrterrorystycznych w rozumieniu ustawy z dnia ...  
o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 18:
  - a) w ust. 1:
    - pkt 4 otrzymuje brzmienie:  
„4) zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym mogącym skutkować niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia uczestników wydarzeń o charakterze kulturalnym, sportowym lub religijnym, w tym zgromadzeń lub imprez masowych”;
    - część wspólna otrzymuje brzmienie:  
„– jeżeli użycie oddziałów lub pododdziałów Policji okaże się lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „Siłami Zbrojnymi”.”;
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:  
„4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona również w formie prowadzonego samodzielnie przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych przeciwdziałania zagrożeniu, w przypadku gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom.”;
- 3) w art. 18a ust. 1 otrzymuje brzmienie:  
„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego, jeżeli siły Policji są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych

---

<sup>10)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Policji.”;

4) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, jeżeli użycie Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające, minister właściwy do spraw wewnętrznych może zarządzić użycie funkcjonariuszy Straży Granicznej do udzielenia pomocy Policji.”;

5) w art. 18c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1 niniejszej ustawy lub w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych, Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji może zarządzić zastosowanie przez Policję urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wyeliminowania zagrożenia lub jego skutków, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.”;

6) w art. 20:

a) po ust. 2ab dodaje się ust. 2ac w brzmieniu:

„2ac. Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać w celu realizacji zadań ustawowych informacje, w tym dane osobowe, o osobach, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...), także bez wiedzy i zgody tych osób, a także udostępnia i przekazuje te informacje uprawnionym służbom, organom lub podmiotom na zasadach i w trybie określonym w tej ustawie.”;

b) w ust. 2b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a, 2aa–2ac, dotyczą osób o których mowa w ust. 2 i 2ac i mogą obejmować:”;

c) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb gromadzenia, sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 2a, 2aa–2ac, w zbiorach danych, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z tych

zbiorów, wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem i przesłanki zaniechania zbierania określonych rodzajów informacji, a w przypadku informacji, o których mowa w ust. 2aa i 2ab, uwzględniając konieczność dostosowania się do wymogów określonych przez organy innych państw lub przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL wskazane w ust. 2aa w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji.”.

**Art. 28.** W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 i 1336) w art. 16:

1) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zarządzić czasowe zawieszenie lub ograniczenie ruchu na określonych przejściach granicznych, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa publicznego albo ochronę przed zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, a także zapobieganie szerzeniu się epidemii chorób zwierząt.”;

2) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o czasowym, nie dłuższym niż 7 dni, zawieszeniu lub ograniczeniu ruchu na określonych przejściach granicznych, w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...). Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”.

**Art. 29.** W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.<sup>11)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9e ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Komendant Główny Straży Granicznej albo komendant oddziału Straży Granicznej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o

---

<sup>11)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322, 1336, 1607, 1642, 1830, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i 615.

których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”;

- 2) w art. 9f po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”;

- 3) w art. 11d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, jeżeli siły Straży Granicznej są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub uzasadnia to stopień zagrożenia, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Straży Granicznej.”.

**Art. 30.** W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 191 i 298) w art. 14:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Krajowy system ratowniczo-gaśniczy w ramach posiadanych sił i środków współpracuje z właściwymi organami i podmiotami podczas zdarzeń nadzwyczajnych wywołanych zagrożeniem czynnikiem biologicznym, w tym podczas zdarzeń o charakterze terrorystycznym.”;

- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w szczególności w zakresie:

- 1) funkcjonowania na obszarze powiatu, województwa i kraju,

- 2) walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi,
  - 3) ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego,
  - 4) dysponowania do działań ratowniczych,
  - 5) kierowania działaniem ratowniczym,
  - 6) współpracy, o której mowa w ust. 1a,
  - 7) prowadzenia dokumentacji zdarzeń określonych w art. 2 pkt 2 oraz dokumentacji funkcjonowania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
  - 8) organizacji odwodów operacyjnych,
  - 9) organizacji stanowisk kierowania
- mając na uwadze potrzebę zapewnienia optymalnej skuteczności działań ratowniczych.”.

**Art. 31.** W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909, 1338 i 1695) w art. 7 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do terenów, dla których miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie sporządza się.”.

**Art. 32.** W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.<sup>12)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 117 uchyla się § 2;
- 2) w art. 118 uchyla się § 3;
- 3) po art. 126b dodaje się art. 126c w brzmieniu:

„Art. 126c. § 1. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 117, art. 118 lub art. 120,

podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

---

<sup>12)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

§ 2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 118a § 1 lub § 2, art. 122 lub art. 123,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 124 § 1 lub art. 125,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

4) po art. 224a dodaje się art. 224b w brzmieniu:

„Art. 224b. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 224a sąd orzeka:

1) nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa w wysokości co najmniej 10 000 zł oraz

2) świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 w wysokości co najmniej 10 000 zł.”;

5) w art. 255a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym uczestniczy w szkoleniu mogącym umożliwić popełnienie takiego przestępstwa.”;

6) po art. 259 dodaje się art. 259a i art. 259b w brzmieniu:

„Art. 259a. Kto przekracza granicę Rzeczypospolitej Polskiej w celu popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub 4,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 259b. Na wniosek prokuratora sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy przestępstwa określonego w art. 259a, który dobrowolnie odstąpił od:

1) popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub 4 i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu lub zapobiegł popełnieniu zamierzonego przestępstwa;

- 2) pomocnictwa innym osobom w popełnieniu przestępstwa określonego w art. 259a i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu, w szczególności informacje o osobach, które popełniły przestępstwa określone w art. 259a.”.

**Art. 33.** W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2 w pkt 4 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:  
„5) obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi ujęte w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej.”;
- 2) w art. 7:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:  
„1. Kierownik jednostki, który bezpośrednio zarządza obszarami, obiektami i urządzeniami umieszczonymi w ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 5, albo upoważniona przez niego osoba są obowiązani uzgadniać plan ochrony tych obszarów, obiektów i urządzeń z właściwym terytorialnie komendantem wojewódzkim Policji, a w zakresie zagrożeń o charakterze terrorystycznym, z właściwym terytorialnie dyrektorem delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”,
  - b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:  
„2) zawierać analizę stanu potencjalnych zagrożeń, w tym zagrożeń o charakterze terrorystycznym, i aktualnego stanu bezpieczeństwa jednostki;”;
- 3) w art. 36 w ust. 1 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:  
„a) w granicach chronionych obiektów i obszarów – w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i pkt 2 oraz art. 47 pkt 3, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, z wyłączeniem przypadków przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachów, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c tej ustawy.”.

**Art. 34.** W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.<sup>13)</sup>) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. y średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. z w brzmieniu:

„z) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”.

**Art. 35.** W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.<sup>14)</sup>) w art. 54 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”.

**Art. 36.** W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2016 r. poz. 552) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

2) w art. 128 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, strażnicy Straży Marszałkowskiej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

---

<sup>13)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

<sup>14)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618 oraz z 2016 r. poz. 178.

**Art. 37.** W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 96, 147, 178 i 437) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:  
„3a) prowadzenie działań antyterrorystycznych w rozumieniu ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...) na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne;”;
- 2) w art. 17 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:  
„10a) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, a w przypadku czynności operacyjno-rozpoznawczych i administracyjno-porządkowych prowadzonych na podstawie ustawy – także dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;”;
- 3) w art. 31 ust. 10a otrzymuje brzmienie:  
„10a. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej albo komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”;
- 4) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:  
„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a i b oraz w art. 47 pkt 1–3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

**Art. 38.** W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:  
„2a) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo, istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemu sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury

krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli i posiadaczy obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266);”;

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, z wyłączeniem zdarzeń o charakterze terrorystycznym wymierzonych przeciwko personelowi lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;”;

3) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez ABW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

- 1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo
- 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

– Szef ABW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez ABW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

- 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
- 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z ABW.

3. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz ministra – członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został powołany.

4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
- 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić albo
- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, mimo podjęcia tajnej współpracy z ABW, prowadzi nadal działalność na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef ABW powiadamia o tym właściwego prokuratora.

7. Szef ABW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z ABW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych Szef ABW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 35 ust. 3 i art. 36 stosuje się odpowiednio.

9. Szef ABW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

- 1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o której mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;

2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5–7.

10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi ABW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także zwrotu dokumentów określonych w art. 35 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.”;

4) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a, b i lit. c tiret pierwsze oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz ABW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

5) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz AW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

6) po art. 32 dodaje się art. 32a–32e w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. W celu zapobiegania i przeciwdziałania oraz zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym dotyczących istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców ABW może przeprowadzać ocenę bezpieczeństwa tych systemów teleinformatycznych, zwaną dalej „oceną bezpieczeństwa”.

2. Oceny bezpieczeństwa są przeprowadzane zgodnie z rocznym planem przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, opracowywanym w terminie do 30 września roku poprzedzającego przez Szefa ABW w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. W uzasadnionych przypadkach ocena bezpieczeństwa może zostać przeprowadzona z pominięciem planu.

3. ABW informuje podmiot zarządzający systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, o włączeniu tego systemu do rocznego planu przeprowadzania ocen bezpieczeństwa.

4. Ocena bezpieczeństwa polega na przeprowadzeniu testów bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego w celu identyfikacji podatności, przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana przez zagrożenie, wpływających na integralność, poufność, rozliczalność i dostępność tego systemu.

5. Ocena bezpieczeństwa powinna być prowadzona z uwzględnieniem zasady minimalizacji zakłócenia pracy systemu teleinformatycznego lub ograniczenia jego dostępności i nie może prowadzić do nieodwracalnego zniszczenia danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym podlegającym tej ocenie.

6. W celu minimalizacji negatywnych następstw oceny bezpieczeństwa ABW uzgadnia z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, ramowe warunki przeprowadzania tej oceny, w szczególności datę rozpoczęcia, harmonogram oraz zakres i rodzaj przeprowadzanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa.

7. ABW może wytwarzać lub pozyskiwać urządzenia lub programy komputerowe, o których mowa w art. 269b Kodeksu karnego, oraz ich używać w celu określenia podatności ocenianego systemu na możliwość popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 165 § 1 pkt 4, art. 267 § 3, art. 268a § 1 albo § 2 w związku z § 1, art. 269 § 2 albo art. 269a Kodeksu karnego.

8. Używając urządzeń lub programów komputerowych, o których mowa w ust. 7, ABW może uzyskać dostęp do informacji dla niej nieprzeznaczonej, przełamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne

szczególne jej zabezpieczenie, lub może uzyskać dostęp do całości lub części systemu teleinformatycznego.

9. Informacje uzyskane przez ABW w wyniku przeprowadzania oceny bezpieczeństwa stanowią tajemnicę prawnie chronioną i nie mogą być wykorzystane do realizacji innych zadań ustawowych ABW oraz podlegają one niezwłocznemu, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

10. Po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa ABW sporządza i przekazuje podmiotowi, którego system podlegał ocenie bezpieczeństwa, raport zawierający podsumowanie przeprowadzonych w ramach oceny bezpieczeństwa czynności oraz wskazanie wykrytych podatności systemu teleinformatycznego.

11. Jeżeli wykryta podatność może wystąpić w innych systemach teleinformatycznych, ABW informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw informatyzacji o wykrytej podatności oraz o możliwości jej wystąpienia w innych systemach teleinformatycznych.

12. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, rodzaje dokonywanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa, uwzględniając potrzebę kompletności dokonywanej oceny bezpieczeństwa.

13. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób niszczenia przez Szefa ABW materiałów zawierających informacje, o których mowa w ust. 9, a także wzory niezbędnych druków, mając na uwadze rodzaj materiałów podlegających zniszczeniu.

14. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przeprowadzania oceny bezpieczeństwa, mając na uwadze określenie czynności niezbędnych do jej przeprowadzenia, w tym dokonywanie uzgodnień, o których mowa w ust. 6.

Art. 32b. 1. W przypadku powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, Szef ABW może żądać od podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, przedstawienia informacji o budowie, funkcjonowaniu oraz zasadach eksploatacji posiadanych systemów teleinformatycznych, w tym informacji obejmujących hasła komputerowe, kody dostępu i inne dane umożliwiające dostęp do systemu oraz ich używanie, w celu zapobiegania,

reagowania na zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczące systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, a także zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami.

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisu ust. 2 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 32c. 1. W celu zapobiegania, przeciwdziałania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz ścigania ich sprawców sąd, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, w drodze postanowienia, może zarządzić zablokowanie przez usługodawcę świadczącego usługi drogą elektroniczną dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zwane dalej „blokadą dostępności”.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowanie blokady dostępności.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Sąd Okręgowy w Warszawie.

4. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłaby ona spowodować zdarzenie o charakterze terrorystycznym, Szef ABW, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zarządzić blokadę dostępności, zwracając się jednocześnie do sądu, o którym mowa w ust. 3, z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.

5. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną jest obowiązany do natychmiastowego dokonania czynności określonych w postanowieniu sądu lub przekazany mu żądaniu Szefa ABW.

6. Wniosek Szefa ABW, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis zdarzenia o charakterze terrorystycznym z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę blokady dostępności;
- 4) szczegółowe określenie rodzaju danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających podlegać zablokowaniu;
- 5) dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie blokada dostępności, ze wskazaniem sposobu jej stosowania;
- 6) cel i czas prowadzonej blokady dostępności.

7. Blokadę dostępności zarządza się na okres nie dłuższy niż 30 dni. Sąd, o którym mowa w ust. 3, może, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu blokady dostępności na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny jej zarządzenia.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4 i 7, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 6. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 4 i 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4 i 7, sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków powinny być realizowane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i Szef ABW.

10. Na postanowienia sądu, o których mowa w ust. 1, 4 i 7, przysługuje zażalenie Szefowi ABW i Prokuratorowi Generalnemu. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

11. Blokady dostępności zaprzestaje się w przypadku:

- 1) nieudzielenia przez sąd, w terminie 5 dni od złożenia wniosku w trybie ust. 4, zgody na zarządzenie przez Szefa ABW blokady dostępności;

2) nieudzielenia przez sąd zgody na przedłużenie blokady dostępności w trybie ust. 7;

3) upływu okresu, na który blokada dostępności została wprowadzona.

12. Sąd, Prokurator Generalny oraz Szef ABW prowadzą w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, rejestry postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków dotyczących blokady dostępności.

13. O zastosowaniu blokady dostępności Szef ABW powiadamia ministra właściwego do spraw informatyzacji, jeżeli usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania blokady dostępności oraz przechowywania i przekazywania postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 32d. 1. Szef ABW prowadzi rejestr zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane obejmujące:

- 1) identyfikację podmiotu, na rzecz którego działa system teleinformatyczny, oraz dane administratora systemu;
- 2) datę i czas wykrycia naruszenia bezpieczeństwa systemu oraz prawdopodobną początkową datę i czas naruszenia bezpieczeństwa systemu;
- 3) identyfikację źródła zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu;
- 4) opis stwierdzonego zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu oraz sposób działania podmiotu powodującego naruszenie bezpieczeństwa;
- 5) opis szkód w systemie powstałych lub mogących powstać wskutek zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, przekazuje Szefowi ABW administrator systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, niezwłocznie po wykryciu zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo tego systemu.

4. Dane z rejestru są udostępniane ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

Art. 32e. 1. Szef ABW przeprowadza analizę zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych i wydaje podmiotom, o których mowa w art. 32d ust. 3, rekomendacje zmierzające do podniesienia poziomu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w celu zapewnienia ich integralności, poufności, rozliczalności i dostępności, zwane dalej „rekomendacjami”.

2. Podmioty, o których mowa w art. 32d ust. 3, mogą wnieść do Szefa ABW zastrzeżenia do rekomendowanych sposobów podniesienia poziomu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych z uwagi na negatywny wpływ rekomendowanych działań na funkcjonalność systemu lub powstanie nowych podatności, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania rekomendacji.

3. Szef ABW odnosi się do zastrzeżeń otrzymanych w trybie ust. 2 niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania i podtrzymuje rekomendacje lub przekazuje zmienione rekomendacje.

4. Podmioty, którym Szef ABW przekazał rekomendacje, w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania informują Szefa ABW o sposobie i zakresie ich uwzględnienia.

5. Nieuwzględnienie rekomendacji stanowi podstawę do wystąpienia przez Szefa ABW do organu sprawującego nadzór nad podmiotem, o którym mowa w ust. 4, z informacją o nieuwzględnieniu rekomendacji lub z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu wykonanie rekomendacji.”;

7) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Administrator zbioru danych, o którym mowa w ust. 2, udostępnia Szefowi ABW w drodze teletransmisji informacje zgromadzone w zbiorach danych bez konieczności każdorazowego przedstawiania imiennego upoważnienia wydanego przez Szefa ABW, okazywanego przez funkcjonariusza ABW wraz z legitymacją służbową, o których mowa w ust. 2, jeżeli jednostka organizacyjna ABW będąca odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
  - 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
  - 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”;
- 8) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. W zakresie swojej właściwości ABW, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, może korzystać z przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych lub zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) podmiotów wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.<sup>15)</sup>);
- 2) podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową;
- 3) podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.<sup>16)</sup>);
- 4) instytucji obowiązanych i podmiotów świadczących usługi finansowe w rozumieniu ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299 i 615);

---

<sup>15)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618 oraz z 2016 r. poz. 178.

<sup>16)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1509, 1513, 1634, 1844 i 1890 oraz z 2016 r. poz. 65 i 615.

- 5) podmiotów wykonujących działalność z zakresu usług płatniczych na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.<sup>17)</sup>);
- 6) funduszy inwestycyjnych i towarzystw funduszy inwestycyjnych wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.<sup>18)</sup>);
- 7) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami. Akta postępowań zawierające te informacje i dane udostępnia się również sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Szefa ABW przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
- 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
- 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
- 6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Po rozpatrzeniu wniosku Sąd Okręgowy w Warszawie, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych, o których mowa w ust. 1, określając ich rodzaj, zakres oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia, albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

---

<sup>17)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893.

<sup>18)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

7. Szefowi ABW na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie.

8. W przypadku wyrażenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie zgody na udostępnienie informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Szef ABW pisemnie informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 5, o wydaniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowienia, wskazując jego datę i sygnaturę, oraz o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza ABW upoważnionego do ich odbioru.

9. W terminie do 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Szef ABW informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

10. Sąd Okręgowy w Warszawie, na wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, jest powiadamiany o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Szefa ABW przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.

12. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, Szef ABW niezwłocznie pisemnie zawiadamia o tym podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 5.

13. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1–10, niestanowiące informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają

niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef ABW.

14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisu ust. 3 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

15. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby przetwarzania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, w zbiorach danych, rodzaje jednostek organizacyjnych ABW uprawnionych do korzystania z tych zbiorów oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem.”;

9) w art. 43:

a) w ust. 2 w pkt 6 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu bezzałogowego statku powietrznego, w tym modelu latającego”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 4, 6 i 7, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.”;

10) w art. 44 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadająca obywatelstwo polskie;”;

11) w art. 60:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) utraty obywatelstwa polskiego.”,

b) w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nabycia obywatelstwa innego państwa.”.

**Art. 39.** W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 126 dodaje się art. 126a w brzmieniu:

„Art. 126a. 1. Bezzałogowy statek powietrzny, w tym model latający, może zostać zniszczony, unieruchomiony albo nad jego lotem może zostać przejęta kontrola, w przypadku gdy:

- 1) przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego:
  - a) zagraża życiu lub zdrowiu osoby,
  - b) stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów,
  - c) zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników,
  - d) stwarza uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego;
- 2) bezzałogowy statek powietrzny wykonuje lot w przestrzeni powietrznej w części, w której wprowadzono ograniczenia lotów albo znajdującej się nad terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której lot statku powietrznego jest zakazany od poziomu terenu do określonej wysokości.

2. Do zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d – są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celnej i Służby Więziennej, strażnicy Straży Marszałkowskiej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych,
- 2) ust. 1 pkt 1 lit. c – są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, żołnierze Żandarmerii Wojskowej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych,

- 3) ust. 1 pkt 2 – są uprawnieni żołnierze Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej  
– na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 2) w art. 186b:
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:  
„4a. Zarządzający lotniskiem realizuje zadania w zakresie ochrony stref ogólnodostępnych lotniska we współpracy ze służbami ochrony działającymi na terenie lotniska.”,
- b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:  
„9a. Straż Graniczna, w celu realizacji swoich zadań, jest uprawniona do korzystania z systemów rejestrujących obraz umieszczonych na terenie portu lotniczego i zapisów z tych systemów. Kopie zapisu udostępnione Straży Granicznej przez zarządzającego lotniskiem, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego, postępowania w sprawach o wykroczenia, postępowania dyscyplinarnego lub mogących być wykorzystanymi w postępowaniu w ramach czynności wyjaśniających albo dowodów mających znaczenie dla toczących się takich postępowań Straż Graniczna przechowuje przez okres nie dłuższy jednak niż 30 dni, licząc od dnia udostępnienia, a następnie niszczy.”.

**Art. 40.** W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, z późn. zm.<sup>19)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:  
„1. Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku – w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Warunek, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 61 ust. 2a.”,

---

<sup>19)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 443, 774, 1265, 1434, 1713, 1777, 1830 i 1890.

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Inwestor realizujący inwestycję celu publicznego, o której mowa w ust. 2, może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego związanej z obronnością i bezpieczeństwem państwa albo ochroną granicy państwowej.”;

2) w art. 61 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 pkt 1–4 nie stosuje się do inwestycji celu publicznego w przypadkach uzasadnionych potrzebami obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony granicy państwowej.”.

**Art. 41.** W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.<sup>20)</sup>) w art. 22:

1) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biurze Bezpieczeństwa Narodowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu oraz powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury,”;

2) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zgoda żołnierza zawodowego na pełnienie służby na stanowisku służbowym prokuratora do spraw wojskowych albo w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie jest wymagana.”.

**Art. 42.** W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.<sup>21)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 281 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”;

---

<sup>20)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 178 i 308.

<sup>21)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

2) w art. 282 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym, organom Służby Celnej lub organom kontroli skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”.

**Art. 43.** W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.<sup>22)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 60a dodaje się art. 60b w brzmieniu:

„Art. 60b. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonenta usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług następujące dane:

- 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:
  - a) nazwę,
  - b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej, lub innym właściwym rejestrze.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej lub elektronicznej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane

---

<sup>22)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

3. Dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych:

- 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:
  - a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
  - b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo
- 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:
  - a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego,
  - b) danych weryfikowanych za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu,
  - c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
  - d) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym, który spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dostawca usług może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji wskaże, w drodze obwieszczenia, systemy teleinformatyczne zapewniające wiarygodność i autoryzację ich użytkownika, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d.”;

2) w art. 179 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 71 ust. 4, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.”.

**Art. 44.** W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.<sup>23)</sup>) w art. 149 po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”.

**Art. 45.** W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 253, z późn. zm.<sup>24)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) innych niż określone w lit. a–f, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON, a także państw, które zapewniają wzajemność;”.

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie zdarzeń oraz przestępstw o charakterze terrorystycznym godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON;”.

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

---

<sup>23)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890 oraz z 2016 r. poz. 65 i 615.

<sup>24)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 502 i 1055, z 2015 r. poz. 1066 i 1224 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

„3a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko personelowi i mieniu SZ RP poza granicami państwa oraz zwalczanie skutków takich zdarzeń;”;

3) w art. 10:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W celu realizacji współdziałania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności dla zapewnienia bezpieczeństwa i właściwej realizacji zadań SWW poza granicami państwa, w SWW mogą być tworzone zespoły zadaniowe składające się z funkcjonariuszy SWW, żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SWW oraz żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP.

1b. Żołnierze pełniący służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP, wchodzący w skład zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, wykonują polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w SWW. Żołnierzom tym przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 26, art. 28 i art. 30.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb tworzenia zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, oraz wyznaczania żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP do składu takich zespołów.”;

4) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez SKW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

- 1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo
- 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

– Szef SKW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez SKW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

- 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
- 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z SKW.

3. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
- 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić, albo
- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym mimo podjęcia tajnej współpracy z SKW prowadzi nadal działalność na szkodę SZ RP lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa, albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef SKW powiadamia o tym właściwego prokuratora.

7. Szef SKW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z SKW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych Szef SKW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 39 ust. 3 i art. 40 stosuje się odpowiednio.

9. Szef SKW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

- 1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
- 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5–7.

10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi SKW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także do zwrotu dokumentów określonych w art. 39 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.”;

- 5) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 4 lit. c tiret trzecie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SKW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

- 6) w art. 30a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SWW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

**Art. 46.** W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1106 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 2023) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadająca obywatelstwo polskie;”;

- 2) w art. 19:
  - a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) utraty obywatelstwa polskiego.”,
  - b) w ust. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nabycia obywatelstwa innego państwa.”.

**Art. 47.** W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.<sup>25)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, 3 i 4 lit. a, b i lit. c tiret drugie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz CBA może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;
- 2) w art. 30:
  - a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu bezzałogowego statku powietrznego, w tym modelu latającego.”,
  - b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2a, 3 i 4, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.”.

**Art. 48.** W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1247) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej,

---

<sup>25)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1224, 1268 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i 615.

Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Straży Granicznej albo Komendanta Głównego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie.”;

2) po art. 73b dodaje się art. 73c w brzmieniu:

„Art. 73c. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, wydaje decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, co do których istnieje obawa, że mogą prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską, albo podejrzewanych o popełnienie jednego z tych przestępstw.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu.”.

**Art. 49.** W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.<sup>26)</sup>) w art. 11 w ust. 3 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w realizujących działania antyterrorystyczne jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych niebędących podmiotami leczniczymi;”.

**Art. 50.** W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...)”;

2) uchyla się art. 12a;

3) uchyla się art. 23.

---

<sup>26)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1245 i 1635, z 2014 r. poz. 1802, z 2015 r. poz. 1887 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 65.

**Art. 51.** W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.<sup>27)</sup>) w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1, 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze wykonujący czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4–6, pełniący służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych Służby Celnej lub funkcjonariusze upoważnieni przez Szefa Służby Celnej do wykonywania tych zadań mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”

**Art. 52.** W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.<sup>28)</sup>) w art. 9f w ust. 1 po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:

„24a) na żądanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”

**Art. 53.** W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.<sup>29)</sup>) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a, b i e, pkt 2, pkt 3 lit. a, pkt 5 oraz w art. 47 pkt 3, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”

**Art. 54.** W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby

---

<sup>27)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

<sup>28)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1158, 1259, 1311, 1830, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

<sup>29)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 928, 1066, 1217, 1268 i 1830.

Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Więziennej i Inspekcji Transportu Drogowego oraz do kierujących pojazdami ochotniczych straży pożarnych.”.

**Art. 55.** W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.<sup>30)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) jednostka wojskowa – jednostkę organizacyjną niebędącą jednostką budżetową, dla której podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, w której są udzielane świadczenia zdrowotne, realizującą zadania także poza granicami państwa na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510);”;

2) w art. 22 w ust. 4a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) procedury i standardy postępowania medycznego w podmiotach leczniczych określonych w pkt 1”;

3) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka budżetowa i jednostka wojskowa, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, wykonują działalność leczniczą w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego z wykorzystaniem pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, na rzecz żołnierzy i personelu cywilnego, a także żołnierzy wojsk obcych i ich personelu cywilnego.”.

**Art. 56.** W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 47 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

---

<sup>30)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1991.

„7) zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego, w przypadkach określonych w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605).”;

2) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od procedury, o której mowa w ust. 1 i 2, lub jej poszczególnych elementów, w szczególności od oddania strzału ostrzegawczego, można odstąpić, jeżeli:

- 1) ich zrealizowanie groziłoby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby lub
- 2) jest to niezbędne dla zapobieżenia wystąpieniu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ....), a inne środki ze względu na okoliczności mogłyby okazać się niewystarczające.”.

**Art. 57.** W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.<sup>31)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 310 otrzymuje brzmienie:

„Art. 310. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje:

- 1) z urzędu – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, który stwierdził istnienie przesłanki uzasadniającej wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
- 2) na wniosek wojewody, Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, organu Służby Celnej, komendanta wojewódzkiego lub komendanta powiatowego (miejskiego) Policji – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na siedzibę organu występującego z wnioskiem albo miejsce pobytu cudzoziemca.”;

2) po art. 329 dodaje się art. 329a w brzmieniu:

„Art. 329a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

---

<sup>31)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65.

albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, wydaje decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu dotyczącą cudzoziemca, co do którego istnieje obawa, że może prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską, albo podejrzanego o popełnienie jednego z tych przestępstw.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu przymusowemu wykonaniu.”;

- 3) w art. 449 w ust. 2 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) centralnego rejestru wizowego, o którym mowa w art. 449a ust. 1.”;

- 4) w art. 449a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym udostępnia się konsulom.”;

- 5) w art. 450 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dane przetwarzane w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 1–12, 16 i 17, udostępnia się następującym podmiotom, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań:”.

**Art. 58.** W ustawie z dnia 18 marca 2016 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016 (Dz. U. poz. 393) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 2 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) zakres zadań realizowanych w ramach wsparcia zabezpieczenia medycznego ŚDM udzielanego przez Ministra Obrony Narodowej;”;

- 2) w art. 13:

- a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Osoby z jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej wyznaczone do wsparcia zabezpieczenia medycznego ŚDM mogą udzielać pomocy medycznej także osobom innym niż wymienione w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015

r. poz. 618, z późn. zm.<sup>32)</sup>). Realizacja zadań odbywa się na podstawie planu i nie wymaga zawarcia umowy, o której mowa w art. 15 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Osobom, o których mowa w ust. 9, Minister Obrony Narodowej zapewni ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody będące następstwem czynności realizowanych w ramach pomocy medycznej, o których mowa w ust. 11, albo niezgodnego z prawem zaniechania udzielania tych świadczeń.

11. Realizacja zadań zabezpieczenia medycznego ŚDM w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego przez osoby, o których mowa w ust. 9, będzie się odbywać z wykorzystaniem pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Pomoc medyczna udzielana w namiocie szpitalnym przez zespół wyjazdowy z lekarzem i zespół wyjazdowy bez lekarza, lotniczy zespół ratunkowy, patrol pieszy lub patrol ruchomy lub w stałym punkcie pomocy medycznej jest dokumentowana w karcie informacyjnej KPP/MCR. Wzór karty informacyjnej KPP/MCR jest określony w załączniku do ustawy.”;

4) w art. 29 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organizator jest obowiązany zapewnić, na potrzeby eksploatacji instalacji, o których mowa w ust. 1, nieodpłatny dostęp do przyłączy energetycznych i światłowodowych.”;

5) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

---

<sup>32)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1991.

## Rozdział 7

### Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

**Art. 59.** 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a, art. 32d, art. 32e i art. 43 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 38, Szef ABW:

- 1) dokona zamówień na usługi i dostawy sprzętu technicznego, informatycznego oraz oprogramowania,
- 2) podejmie działania inwestycyjne,
- 3) zapewni obsadę etatową,
- 4) przeprowadzi szkolenia dla funkcjonariuszy ABW

– w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef ABW w terminie, o którym mowa w ust. 1, realizuje zadania wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a–32e i art. 43 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 38, z uwzględnieniem posiadanych aktualnie zasobów osobowych i rzeczowych.

3. Roczny plan przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 32a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 38, Szef ABW opracuje po raz pierwszy na rok 2017.

**Art. 60.** 1. Do dnia 1 lutego 2017 r. abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych danych, o których mowa w art. 60b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 43 i potwierdzenia ich w sposób, o którym mowa w art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 43.

2. Dostawca usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zaprzestaje świadczenia tych usług abonentom, którzy:

- 1) nie podali danych określonych w art. 60b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 43 lub
- 2) których dane nie zostały potwierdzone zgodnie z art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 43.

**Art. 61.** Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 5 i 6 pozostają w mocy, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, zadania wykonywane w ramach poszczególnych stopni alarmowych określone w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 50.

**Art. 62.** 1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, włączy dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym prowadzonym na podstawie art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 57 do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449 ust. 2 tej ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do czasu włączenia centralnego rejestru wizowego obejmującego dane z prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych i konsulów rejestrów, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej w art. 57, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 57, dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym udostępnia się konsulom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Szefowi ABW w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

**Art. 63.** 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 27 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 27, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 30 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 30, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 64.** 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 351,9 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) 2017 r. – 91,9 mln zł;
- 2) 2018 r. – 94,2 mln zł;
- 3) 2019 r. – 23,6 mln zł;
- 4) 2020 r. – 19,6 mln zł;
- 5) 2021 r. – 19,6 mln zł;
- 6) 2022 r. – 22,6 mln zł;
- 7) 2023 r. – 20,6 mln zł;
- 8) 2024 r. – 20,6 mln zł;
- 9) 2025 r. – 19,6 mln zł;
- 10) 2026 r. – 19,6 mln zł.

2. Szef ABW nadzoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekoczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef ABW.

**Art. 65.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 43, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Wydarzenie:..... **KARTA INFORMACYJNA KPP/MCR** Data:..... Załącznik do ustawy

Nr patrolu pieszego / punktu stałego:.....

Imię:..... Nazwisko:.....  
Kraj:..... Data urodzenia:..... PŁEĆ: K  M

Świadomość: **A V P U** Częstość oddechów /min: ..... Duszność  Sinica  Bezdech  SpO<sub>2</sub>..... %

Tętno /min:..... Miarowe  Niemirowe  CTK: ...../..... mmHg

**WYWIAD / OBJAWY:** **POSTĘPOWANIE:**

Podpis / pieczęć kierownika patrolu / punktu stałego

Nr namiotu / ZRM.....

PARAMETR	Czas:.....	Czas:.....
AVPU / GCS		
Częst. oddechów	/min	/min
Tętno	/min	/min
CTK		
SpO <sub>2</sub>		
Glikemia (mg%)		
Temperatura		

**Szmery oddechowe**

 Prawidłowy  
 Świsły  
 Furczenia  
 Trzeszczenia  
 Rzężenia  
 Brak  
 Inny

**Tony serca**

 Czyste, głośnie  
 Sciszone  
 Brak

**Jama brzuszna**

 W normie  
 Bol. Palpacyjna  
 Brakperystalt.  
 Obj. otrzewn.

**Żrenice**

**P**

 Wąska  
 Prawidłowa  
 Szeroka  
 Reaktywna  
 Niereaktywna

**L**

 Wąska  
 Prawidłowa  
 Szeroka  
 Reaktywna  
 Niereaktywna

**Skóra**

 W normie  
 Mokra  
 Błada  
 Zimna

Zmianie dwarto  
Zmianie zamknięcie  
Zmianie  
Skuczenie  
Rena  
Kwotek z tony  
Znaczenie  
Aspuacja  
Bił neurazowy  
Opazena

Odsysanie  
 NG  
 UG  
 LMA rozm: .....  
 LT-D rozm: .....  
 Intubacja rozm: .....

Defibrylacja.....  
 Kardiowersja.....  
 Stymulacja.....

**OPARZENIA**

I° .....%

II° .....%

III° .....%

LEK	CZAS	DAWKA/ DROGA/ PODANIA
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		

**Tlenoterapia**

 Wąsy L/min.....  
 Maska L/min.....  
 Went. workiem

**Respirator**

 CMV  
 SIMV  
 Inne  
 PEEP.....  
 FIO<sub>2</sub>.....  
 Obj. oddechowa.....  
 Częstość.....  
 Odbarczenie odmy  
 przeżnej  
 Opatrunek  
 Ashermana

**EKG 12 odpr.**

 Rytm zatokowy  
 SVT  
 VT  
 VF  
 Asystolia  
 PEA  
 AF  
 OZW.....

Dostęp IV.....  
 Dostęp IO.....

**OPIS:**

**ROZPOZNANIE:**

**OPARZENIA**

**CIĄŻA**

 Tak  
 Nie

**Poród**

 Tak  
 Nie

Opatrunek  
 Unieruchomienie  
 Monitorowanie  
 Cewnikowanie  
 Inne.....

Podpis / pieczęć kierownika namiotu / ZRM

Kryptonim ZRM.....

**Transport do:**

Czynności wykonane podczas transportu:

Podpis / pieczęć kierownika ZRM

Pieczęć SOR / CU / Oddz. Spec.

Podpis / pieczęć lekarza dyżurnego SOR / CU / Oddz. Spec.

Czas przekazania pacjenta: